

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXIII. De latere Christi aperto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

168 CONTEMPLATIONES
CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXIII.

De latere Christi aperto.

A Des, anima mea! ades! Aspice
in cruce pendentem: ascende,
anima mea! ascende, & erue è mani-
bus pedibusque clavos, quibus stipiti
est affixus.

Non eges scalâ: devotio est, fides
est, quæ eò te elevat, & attollit.

O spectaculum miserabile! & ca-
daver lamentabile! quàm tetris, quàm
fœdis es modis dilaniatus. Non ani-
mum explere in vivente poterant:
mortuo etiam insultant, & lanceâ con-
fodiunt: unde sanguis & unda proflu-
xerunt, symbola duorum sacramento-
rum sanctissima.

*Quis est, Domine! qui
vincit mundum? nisi qui
credit,*

credit, quoniam Jesus est Filius Dei. Hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Jesus Christus: non in aqua solum; sed in aqua & sanguine.

Venis ad nos aqua, in Baptismo: venis ad nos sanguine, in coena caelesti.

Testimonium hoc est geminum: quod Patri tuo per te simus reconciliati, nosque a peccatis perpurgati & abluti.

Conspureatus quidem & scedatus es nimium: sed Patri tamen maxime es amabilis: quia obediens ei factus es ad mortem, & ad crucis quidem mortem. Mihi quoque maxime es amabilis: cum oculos non corporis cum Thoma, verum fidei, (qui sunt instrumenta vitae, perspicilla seculi futuri,) usque in latus tuum, & in tua vulnera immergo:

H

ubi

170 CONTEMPLATIONES

ubi video, morte Domini ac Dei mei,
à morte me liberari: ubi intropicio
in amorem immensum, amorem sine
modo, amorem sine fine, amorem,
sub quo intellectus deficit, præ quo
ratio caligat.

Ego enim peccavi, tu passus es:
imò ego, qui peccavi, in te passus sum.
Cum Deitate enim sic conjuncta caro
nostra; ut, cui pro peccatis in æter-
num erat moriendum, mortua sit in
alio pro nobis, nosque nec dolorem
fenserimus, nec mortem: tamen resti-
tuti simus pariter in vitam. Sicut enim
Deus nostram induit in utero natu-
ram: ita mortem nostram obiit in li-
gno. Quicquid enim passus est Deus
homo: passus est pro homine: à quo
jam non magis potest separari, quam
ab altera natura; cum qua hanc con-
juxit, ut servaret.

O clementiam ingentem! ô cle-
mentiam ineffabilem! ô benignita-
tem nullis verbis, nullâ hominis ora-
tione, exprimendam!

Dominus, qui benedictus est in se-
cula,

cula, primò factus homo ; tandem factus execratio est pro homine.

O beatum diem ! quo draconis caput pedibus crucifixi & mortui conculcatur, Leviathan conteritur, Behemoth, immensum animal ac potens, evertitur, mors ejicitur !

O mitissimum tribunal, quo absolutus sum sine pœna ; liberatus sine morte, sed à morte tamen : quo à sanguinibus meis, sanguine Regis supremi, sum dimissus !

Sanguine jam fuso, clarissimè video, quòd naturam meam in te transtuleris : ut, quam in me penitus corrueram, in hac ipsa, per te, innocentiam haberem. Divinam verò servasti ; ut haberem gloriam ac dignitatem : utramquè conjunxisti ; ut humanitati juncta Deitas, Deitati juncta humanitas, quæ calamitatem meam sensit, affectus meos induit, eum, quem horrebam tanquam judicem, uniret mihi in fratrem.

Quid dicam ? aut quo pacto dicam ? non enim in me consisto : cum de te

172 CONTEMPLATIONES
cogito; cùm oculos ad te erigo; cùm
latus, ferro patefactum, in tueor;
cùm corculum amantissimum, sub eo
latens, contemplor?

Tu immensus, infinitus, non cir-
cumscriptus, expers passionis, expers
mortis, angustam, finitam, circum-
scriptam, passioni denique ac morti
obnoxiam hanc carnem, præ amore
nostri, induisti: quam per famem, per
sitim, per calamitates, per injurias, per
flagra, per sputa, per sanguinem, per
mortem, tractus, verberatus, exten-
sus, ac membratim divulsus, diabolo
spectante, cum Divinitate tua pariter
conjunctam, supra omnes angelos,
supra omnes creaturas, quæ in cælo
sunt & in terra, ad dexteram Dei Pa-
tris collocasti: ut, qui antè usque ad
inferos depressi eramus, nunc in ipsa,
per te, recenseamur Deitate.

*Utinam semper in passio-
ne tua tanta requiescam; in
sacris vulneribus habitem.*

Qui

*Quicumq; enim ad vulne-
ra & pretiosa stigmata con-
fugit: magnam, in tribula-
tione, sentit confortationem;
& consolatione perfruitur,
quam unice anima requirit.*

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXIV.

De Christi Sepultura.

FInis ergò tandem datur laborum:
& peracto ac perfecto redemptio-
nis opere, ac soluto lytro sufficientis-
simo, sepulcrum corpus malè habi-
tum accipit tegitqve. Fidelis nempè
Deus est, Christe, Deus meus! qui la-
borum, tentationum, dolorum, angu-
stiarum, persecutionum statuit termi-
num opportunum.

H 3

Pro-